

Världsåterlösningsprincipen

Den kosmiska föräldraprincipen

De olika skapelseprocesserna är inte endast logiska utan också helt kärleksfulla. Allt i världsalltet tjänar ett syfte och är en del av en större helhet.

Människorna, liksom de högst utvecklade djuren, är underkastade en kosmisk föräldraprincip. I denna livssfär föds man genom ett föräldrapar och vårdas genom denna föräldraprincip.

Världsåterlösare

Denna föräldraprincip är bärande inte endast för de enskilda individerna, utan för hela mänsklighetens utveckling och dess andliga ledning från primitivitet till intellektualitet. Det är utifrån denna princip som världsreligionerna uppkommit. Martinus talar om världsåterlösare, och menar väsen som bidragit till omfattande förvandlingsprocesser i mänsklighetens utveckling. Dessa världsåterlösare har fungerat som andliga föräldrar, och har i högre eller mindre grad legat före mänskligheten i utveckling. De har själva i tidigare liv genomgått den utveckling de nu blir representanter för. Olika folkgrupper, och senare världsreligionerna, har haft sina återlösande krafter. Genom sitt mer utvecklade väsen har de banat väg för sina anhängares mentala och moraliska utveckling. Det har funnits både mörka och ljusa världsåterlösare.

Från Den eviga världsbilden I, symbol 2, Världsåterlösningsprincipen, stycke 3:

"Efter hand som mänskligheten utvecklades från ett primitivt naturmänniskotillstånd till ett mer humant och kulturellt uppträdande, måste den naturligtvis ha världsåterlösare eller kosmiska ledare med motsvarande högre humana och kulturella kvalifikationer. Och de stora i dag gällande världsreligionerna visar ju också att deras upphov varit i stånd att ge människorna stora orubbliga, kosmiska facit från livsmysteriets lösning, visserligen endast som postulat eller dogmer utan intellektuell underbyggnad eller bekräftelse. Detta beror inte på världsåterlösarna utan på den omständigheten att människorna ännu inte var tillräckligt intellektuella eller humana för att förstå dessa facits logiska eller vetenskapliga utredning."

Den mörka och den ljusa kosmiska

utstrålningen

Den gudomliga skaparprincipens helhetsutveckling manifesterar sig i en ljus och en mörk utstrålning, som möjliggör att det levande väsendet får uppleva helheten av skapelsen, och därigenom de kontraster som är nödvändiga för livsupplevelsen.

Mänskligheten har vägletts genom mörkare impulser till den alltigenom ljusa nya världsimpulsen. Den har då också kulminerat i kosmiskt ljus och mörker, och utvecklat de nödvändiga kvalifikationerna för en högre humanitet. Världsåterlösarnas mission innebär att "ett samhälle anammar en ny och fullkomligare andlig kultur, varvid det befrias från en föråldrad kulturs primitiva traditioner och vidskepelse samt därav uppkomna lidanden" (LB I, 39).

Mänskligheten har i dag nått så långt i sin kosmiska utveckling att de mörka världsåterlösarnas mission har blivit överflödig. Den ljusa nya världsimpulsen står endast i sin första inledande fas, men har redan kommit att påverka jordmänskligheten mycket. Den ljusa utstrålningen har resulterat i vetenskap, nya konstarter, internationalism, humankultur och mycket annat, samtidigt som många konflikter följer i dess kölvatten när äldre uppfattningar möter den nya världsimpulsen. Denna nya epok innebär ett uppvaknande och en frigörelse från tyngre tankeklimat, till förmån för ljus och nästakärlek.

Litteraturhänvisning:

- Den eviga världsbilden I, symbol 1-3.
- Livets Bog 1, kapitel 1-3.

Stefan Perneborg

[Tillbaka](#)